

wych zadań związanych z gospodarką wodną w jednym organie administracji rządowej. Wynika to również z wdrażania zlewniowego zarządzania zasobami wodnymi. Docelowo jedna rzeka będzie miała jednego gospodarza, jedna instytucja powinna odpowiadać za utrzymanie całej rzeki od jej źródła do ujścia.

Drugą zasadą jest stworzenie dobrego stanu wód poprzez osiągnięcie wody dobrej jakości we wskazanych kategoriach wymienionych w RDW. W skali globalnej dostrzega się systematyczny wzrost spożycia wody oraz pogorszenie jej jakości. Jednym z determinantów tych zjawisk jest charakter współczesnych społeczeństw oraz funkcjonujący w kulturze Zachodu konsumpcyjny model życia ukierunkowany na ciągły i szybki rozwój oraz bieżące zaspokajanie wszelkich potrzeb związanych zazwyczaj ze zwiększeniem komfortu i tempa życia we wszystkich jego sferach: dom, praca, wypoczynek. Oprócz marnotrawstwa wody źródłem zagrożenia dla rezerw wodnych są złe techniki nawadniania, zmiany klimatyczne, wzrost populacji i degradacja zbiorników wodnych. Pogorszenie jakości wód związane jest z zanieczyszczeniem środowiska naturalnego pochodzącym ze źródeł punktowych oraz obszarowych podstawowych sektorów takich, jak: gospodarstwa domowe, rolnictwo, przemysł¹³.

Trzecią zasadą jest zintegrowane podejście do ochrony wód. W prawie międzynarodowym występuje pojęcie integralności ekologicznej wód stanowiące odpowiednik polskiej formuły dobrego stanu ekologicznego wód. Integralność ekologiczna oznacza naturalne warunki wód i innych zasobów, wystarczające do zapewnienia biologicznej, chemicznej i fizycznej integralności środowiska wodnego. Zintegrowane podejście do ochrony wód wynika z przepisów prawa wodnego i prawa ochrony środowiska.

Czwartą zasadą jest zasada prewencji postrzegana poprzez priorytet działań zapobiegawczych, realizowanych przez planowanie, programowanie w gospodarce wodnej oraz ocenę oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć gospodarczych w dorzeczu i na obszarach wodnych.

Janina Ciechanowicz-McLean

THE IMPACT OF THE WATER FRAMEWORK DIRECTIVE ON THE ECOLOGICAL SECURITY OF THE BALTIC SEA

The impact of the Water Framework Directive on the ecological security of the Baltic Sea is large: it can be direct or indirect. An effective and coherent water policy should take into account the vulnerability of aquatic ecosystems, coasts and estuaries or bays, as their biological equilibrium is strongly influenced by the quality of inland waters flowing into

¹³ J. Ciechanowicz-McLean, K. Klenowska, *Prawo dostępu do czystej wody, w: Świat wobec współczesnych wyzwań i zagrożeń*, red. J. Symonides, Warszawa 2010, s. 306 i n.

them. The indirect impact is manifested by the fact that the ecological security depends on the status of inland waters and groundwater in the basin of the sea. Through the implementation of the provisions of the WFD "on land" we can in a great way affect the purity of marine waters and the process of their eutrophication. The biggest message of the WFD is to protect water resources for future generations and this way to implement the principle of intergenerational security. Water management plans and national water and wastewater programs are created, which have to be consistent with the integrated management of water resources in the European Union.